

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 18.10.2017
COM(2017) 606 final

ANNEX 1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

της

πρότασης απόφασης του Συμβουλίου

σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη της τρομοκρατίας (ΣΣΣΕ αριθ. 196)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

της

πρότασης απόφασης του Συμβουλίου

σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη της τρομοκρατίας (ΣΣΣΕ αριθ. 196)

Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη της τρομοκρατίας

Βαρσοβία, 16.5.2005

Προοίμιο

Τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και οι λοιποί υπογράφωντες την παρούσα σύμβαση,

Έχοντας υπόψη ότι σκοπός του Συμβουλίου της Ευρώπης είναι η σύσφιγξη των σχέσεων μεταξύ των μελών του·

Αναγνωρίζοντας την αξία που έχει η ενίσχυση της συνεργασίας με τα άλλα μέρη της παρούσας σύμβασης·

Επιθυμώντας να λάβουν αποτελεσματικά μέτρα για την πρόληψη της τρομοκρατίας και για την αντιμετώπιση, ιδίως, της δημόσιας πρόκλησης για τέλεση τρομοκρατικών εγκλημάτων, καθώς και για τη στρατολόγηση και εκπαίδευση τρομοκρατών·

Έχοντας επίγνωση της σοβαρής ανησυχίας που προκαλείται από την αύξηση των τρομοκρατικών εγκλημάτων και την αυξανόμενη τρομοκρατική απειλή·

Έχοντας επίγνωση της δυσχερούς κατάστασης που αντιμετωπίζουν αυτοί που υποφέρουν από την τρομοκρατία και, στο πλαίσιο αυτό, επιβεβαιώνοντας εκ νέου τη βαθιά αλληλεγγύη τους στα θύματα της τρομοκρατίας και στις οικογένειές τους·

Αναγνωρίζοντας ότι τα τρομοκρατικά εγκλήματα και τα αδικήματα που ορίζονται στην παρούσα σύμβαση, από οποιονδήποτε διαπράττονται, επ' ουδενί δύνανται να δικαιολογηθούν για λόγους πολιτικούς, φιλοσοφικούς, ιδεολογικούς, φυλετικούς, εθνοτικούς, θρησκευτικούς ή άλλης παρόμοιας φύσης, και υπενθυμίζοντας την υποχρέωση όλων των μερών να προλαμβάνουν τέτοια εγκλήματα και, εφόσον δεν τα προλαμβάνουν, να ασκούν δίωξη και να διασφαλίζουν ότι επισύρουν ποινές για τον καθορισμό των οποίων λαμβάνεται υπόψη ο σοβαρός χαρακτήρας αυτών των εγκλημάτων·

Υπενθυμίζοντας την ανάγκη να ενισχυθεί ο αγώνας κατά της τρομοκρατίας και επιβεβαιώνοντας ότι όλα τα μέτρα που λαμβάνονται για την πρόληψη ή την καταστολή τρομοκρατικών εγκλημάτων πρέπει να σέβονται το κράτος δικαίου και τις δημοκρατικές αξίες, τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες, καθώς και άλλες διατάξεις του διεθνούς δικαίου, συμπεριλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου·

Αναγνωρίζοντας ότι η παρούσα σύμβαση δεν έχει ως στόχο να επηρεάσει καθιερωμένες αρχές σχετικά με την ελευθερία της έκφρασης και την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι·

Υπενθυμίζοντας ότι οι πράξεις τρομοκρατίας έχουν, εκ φύσεως ή περιεχομένου, ως στόχο να εκφοβίσουν σοβαρά έναν πληθυσμό, ή να εξαναγκάσουν αδικαιολόγητα μια κυβέρνηση ή έναν διεθνή οργανισμό να εκτελέσουν οποιαδήποτε πράξη ή να απόσχουν από την εκτέλεσή της, ή να αποσταθεροποιήσουν σοβαρά ή να καταστρέψουν τις θεμελιώδεις πολιτικές, συνταγματικές, οικονομικές ή κοινωνικές δομές μιας χώρας ή ενός διεθνούς οργανισμού·

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1 – Ορολογία

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, ως «τρομοκρατικό έγκλημα» νοείται οποιοδήποτε αδίκημα εντός του πεδίου εφαρμογής και κατά τον ορισμό μίας από τις συνθήκες που παρατίθενται στο προσάρτημα.
2. Κατά την κατάθεση πράξης κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, ένα κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα, που δεν συνιστά συμβαλλόμενο μέρος σε συνθήκη που απαριθμείται στο προσάρτημα, μπορεί να δηλώσει ότι, κατά την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης στο ενδιαφερόμενο μέρος, η εν λόγω συνθήκη λογίζεται ότι δεν περιλαμβάνεται στο προσάρτημα. Η εν λόγω δήλωση παύει να παράγει αποτελέσματα από τη στιγμή που θα τεθεί σε ισχύ η συνθήκη για το μέρος που έχει κάνει μια τέτοια δήλωση, το οποίο κοινοποιεί στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης την εν λόγω έναρξη ισχύος.

Άρθρο 2 – Σκοπός

Ο σκοπός της παρούσας σύμβασης είναι να ενισχύσει τις προσπάθειες των μερών για πρόληψη της τρομοκρατίας και των αρνητικών επιπτώσεων της στην πλήρη άσκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και ιδίως του δικαιώματος στη ζωή, τόσο με τη λήψη μέτρων σε εθνικό επίπεδο όσο και μέσω της διεθνούς συνεργασίας, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις υφιστάμενες ισχύουσες πολυμερείς ή διμερείς συνθήκες ή συμφωνίες μεταξύ των μερών.

Άρθρο 3 – Εθνικές πολιτικές πρόληψης

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα, ιδίως στον τομέα της κατάρτισης των αρχών επιβολής του νόμου και άλλων οργάνων, και στους τομείς της εκπαίδευσης, του πολιτισμού, της πληροφόρησης, των μέσων ενημέρωσης και της ευαισθητοποίησης των πολιτών, με στόχο την πρόληψη τρομοκρατικών εγκλημάτων και των αρνητικών συνεπειών τους, με παράλληλο σεβασμό των υποχρεώσεων τους στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά τα προβλεπόμενα, όπου ισχύουν για το εν λόγω μέρος, στη Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, στο Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, καθώς και στο πλαίσιο άλλων υποχρεώσεων δυνάμει του διεθνούς δικαίου.
2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη βελτίωση και την ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ των εθνικών αρχών, με σκοπό την αποτροπή τρομοκρατικών εγκλημάτων και των αρνητικών συνεπειών τους, μεταξύ άλλων, μέσω:

- α. της ανταλλαγής πληροφοριών·
 - β. της βελτίωσης της φυσικής προστασίας των προσώπων και των εγκαταστάσεων·
 - γ. της ενίσχυσης της κατάρτισης και των σχεδίων συντονισμού για την αντιμετώπιση έκτακτων περιστατικών πολιτικής προστασίας.
3. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος προάγει την ανεκτικότητα ενθαρρύνοντας τον διαθηρσκευτικό και διαπολιτισμικό διάλογο με συμμετοχή, όπου ενδείκνυται, μη κυβερνητικών οργανώσεων και άλλων φορέων της κοινωνίας των πολιτών με στόχο την πρόληψη εντάσεων που θα μπορούσαν να συμβάλουν στην διάπραξη τρομοκρατικών εγκλημάτων.
4. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος καταβάλλει προσπάθεια για να προωθήσει τη δημόσια ευαισθητοποίηση όσον αφορά την ύπαρξη, τις αιτίες και τη σοβαρότητα, καθώς και την απειλή που συνιστούν τα τρομοκρατικά εγκλήματα και τα αδικήματα που ορίζονται στην παρούσα σύμβαση και για να μελετήσει την ενθάρρυνση των πολιτών να παρέχουν τεκμηριωμένη, ειδική βοήθεια στις αρμόδιες αρχές τους η οποία μπορεί να συμβάλει στην πρόληψη τρομοκρατικών εγκλημάτων και αδικημάτων που ορίζονται στην παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 4 – Διεθνής συνεργασία για την πρόληψη

Τα συμβαλλόμενα μέρη, κατά περίπτωση και λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις ικανότητές τους, παρέχουν αμοιβαία συνδρομή και στήριξη με στόχο την αύξηση της ικανότητάς τους να εμποδίζουν τη διάπραξη τρομοκρατικών εγκλημάτων, μεταξύ άλλων, μέσω της ανταλλαγής πληροφοριών και βέλτιστων πρακτικών, καθώς και μέσω της κατάρτισης και άλλων κοινών προσπάθειών προληπτικού χαρακτήρα.

Άρθρο 5 – Δημόσια πρόκληση για τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης ως «δημόσια πρόκληση για τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος» νοείται η διάδοση ή η με οποιονδήποτε τρόπο διάθεση ενός μηνύματος προς το κοινό, με πρόθεση την υποκίνηση σε τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος, όταν μια τέτοια συμπεριφορά, είτε υποστηρίζει άμεσα είτε όχι τα τρομοκρατικά εγκλήματα, προκαλεί κίνδυνο τέλεσης ενός ή περισσότερων τέτοιων εγκλημάτων.
2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία για να χαρακτηρίσει τη δημόσια πρόκληση για τέλεση τρομοκρατικού εγκλήματος, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, όταν διαπράττεται παράνομα και εκ προθέσεως, ως ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

Άρθρο 6 – Στρατολόγηση τρομοκρατών

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, ως «στρατολόγηση τρομοκρατών» νοείται η υποκίνηση άλλου προσώπου σε τέλεση ή συμμετοχή στην τέλεση εγκλήματος τρομοκρατίας, ή η προσχώρηση σε ένωση ή ομάδα με σκοπό τη συμμετοχή στη διάπραξη ενός ή περισσότερων τρομοκρατικών εγκλημάτων από την ένωση ή την ομάδα.
2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία για να χαρακτηρίσει τη στρατολόγηση για τρομοκρατία, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1,

όταν διαπράττεται παράνομα και εκ προθέσεως, ως ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

Άρθρο 7 – Εκπαίδευση τρομοκρατών

1. Για τους σκοπούς της παρούσας σύμβασης, ως «εκπαίδευση τρομοκρατών» νοείται η παροχή οδηγιών σχετικά με την κατασκευή ή τη χρήση εκρηκτικών, πυροβόλων ή λοιπών όπλων ή επιβλαβών ή επικίνδυνων ουσιών ή άλλων ειδικών μεθόδων ή τεχνικών, με σκοπό τη διάπραξη ή τη συμμετοχή στη διάπραξη τρομοκρατικού εγκλήματος, έχοντας επίγνωση ότι η διαβιβασθείσα τεχνογνωσία πρόκειται να χρησιμοποιηθεί για τον σκοπό αυτόν.
2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία για να χαρακτηρίσει την εκπαίδευση τρομοκρατών, όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, όταν διαπράττεται παράνομα και εκ προθέσεως, ως ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο.

Άρθρο 8 – Αλυσιτελής χαρακτήρας της διάπραξης τρομοκρατικού εγκλήματος

Για να συνιστά μια πράξη αδίκημα, όπως ορίζεται στα άρθρα 5 έως 7 της παρούσας σύμβασης, δεν είναι αναγκαίο να διαπραχθεί πράγματι τρομοκρατικό έγκλημα.

Άρθρο 9 – Συναφή εγκλήματα

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία για να χαρακτηρίσει ως ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο:
 - α. τη συμμετοχή υπό την ιδιότητα του συνεργού σε αδίκημα, όπως ορίζεται στα άρθρα 5 έως 7 της παρούσας σύμβασης·
 - β. την οργάνωση ή καθοδήγηση άλλων για τη διάπραξη αδικήματος, όπως ορίζεται στα άρθρα 5 έως 7 της παρούσας σύμβασης·
 - γ. τη συμβολή στη διάπραξη ενός ή περισσότερων αδικημάτων, όπως ορίζεται στα άρθρα 5 έως 7 της παρούσας σύμβασης, από ομάδα ατόμων που ενεργούν με κοινό σκοπό. Η συμβολή αυτή πρέπει να είναι εκ προθέσεως και είτε:
 - i. να υλοποιείται με σκοπό να στηρίζει την εγκληματική δραστηριότητα ή τον εγκληματικό στόχο της ομάδας, εφόσον η εν λόγω δραστηριότητα ή ο εν λόγω στόχος συνεπάγονται τη διάπραξη ενός εκ των αδικημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 5 έως 7 της παρούσας σύμβασης· είτε
 - ii. να πραγματοποιείται με επίγνωση της προθέσεως της ομάδας να διαπράξει αδίκημα, όπως ορίζεται στα άρθρα 5 έως 7 της παρούσας σύμβασης.
2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει επίσης τα μέτρα που κρίνει αναγκαία για να χαρακτηρίσει ως ποινικό αδίκημα, δυνάμει του εσωτερικού του δικαίου και σύμφωνα με αυτό, την απόπειρα διάπραξης αδικήματος, όπως ορίζεται στα άρθρα 6 και 7 της παρούσας σύμβασης.

Άρθρο 10 – Ευθύνη νομικών οντοτήτων

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με τις αρχές δικαίου του, για να στοιχειοθετήσει την ευθύνη νομικών οντοτήτων για συμμετοχή στα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 5 έως 7 και 9 της παρούσας σύμβασης.
2. Με την επιφύλαξη των αρχών δικαίου του συμβαλλόμενου μέρους, η ευθύνη μιας νομικής οντότητας μπορεί να είναι ποινική, αστική ή διοικητική.
3. Η ευθύνη αυτή δεν θίγει την ποινική ευθύνη των φυσικών προσώπων που έχουν διαπράξει τα αδικήματα.

Άρθρο 11 – Κυρώσεις και μέτρα

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία ώστε να διασφαλίσει ότι τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 5 έως 7 και 9 της παρούσας σύμβασης επισύρουν αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις.
2. Προηγούμενες καταδικαστικές αποφάσεις που εκδόθηκαν σε ξένα κράτη για αδικήματα που ορίζονται στην παρούσα σύμβαση μπορούν, στο βαθμό που αυτό επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο, να λαμβάνονται υπόψη για τον καθορισμό της ποινής σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία.
3. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος διασφαλίζει ότι οι νομικές οντότητες που υπέχουν ευθύνη σύμφωνα με το άρθρο 10 υπόκεινται σε αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές ποινικές ή μη ποινικές κυρώσεις, περιλαμβανομένων των χρηματικών κυρώσεων.

Άρθρο 12 – Όροι και διασφαλίσεις

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος εξασφαλίζει ότι η θέσπιση, η θέση σε ισχύ και η εφαρμογή της ποινικοποίησης δυνάμει των άρθρων 5 έως 7 και 9 της παρούσας σύμβασης εκτελούνται με σεβασμό των υποχρεώσεων στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως το δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης, την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και την ελευθερία θρησκείας, όπως ορίζονται, σε περίπτωση που ισχύουν για το εν λόγω μέρος, στη Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, στο Διεθνές Σύμφωνο για τα ατομικά και πολιτικά δικαιώματα, καθώς και σε άλλες υποχρεώσεις δυνάμει του διεθνούς δικαίου.
2. Η θέσπιση, η θέση σε ισχύ και η εφαρμογή της ποινικοποίησης δυνάμει των άρθρων 5 έως 7 και 9 της παρούσας σύμβασης θα πρέπει επίσης να υπόκειται στην αρχή της αναλογικότητας, λαμβανομένων υπόψη των νόμιμων επιδιωκόμενων στόχων και της αναγκαιότητάς τους σε μια δημοκρατική κοινωνία και θα πρέπει να αποκλείεται οποιαδήποτε μορφή αυθαιρεσίας και άνισης ή ρατσιστικής μεταχείρισης.

Άρθρο 13 – Προστασία, αποζημίωση και στήριξη των θυμάτων τρομοκρατίας

Κάθε συμβαλλόμενο μέρος θεσπίζει τα μέτρα που κρίνει αναγκαία για να προστατεύσει και να στηρίξει τα θύματα τρομοκρατικών πράξεων που έχουν διαπραχθεί στο έδαφός του. Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν, μέσω των κατάλληλων εθνικών συστημάτων και με την επιφύλαξη της εσωτερικής νομοθεσίας, μεταξύ άλλων, χρηματοδοτική βοήθεια και αποζημίωση των θυμάτων τρομοκρατίας και των στενών συγγενών τους.

Άρθρο 14 – Διεθνής δικαιοδοσία

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του επί των αδικημάτων που ορίζονται στην παρούσα σύμβαση:
 - α. όταν το αδίκημα διαπράττεται στο έδαφος του εν λόγω συμβαλλόμενου μέρους·
 - β. όταν το αδίκημα διαπράττεται επάνω σε σκάφος το οποίο φέρει σημαία του εν λόγω μέρους ή σε αεροσκάφος που έχει νηολογηθεί βάσει της νομοθεσίας του εν λόγω μέρους·
 - γ. όταν το αδίκημα διαπράττεται από υπήκοο του εν λόγω συμβαλλόμενου μέρους.
2. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος δύναται επίσης να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του επί των αδικημάτων που ορίζονται στην παρούσα σύμβαση:
 - α. σε περίπτωση που το αδίκημα στρεφόταν προς ή είχε ως αποτέλεσμα τη διάπραξη ενός εκ των αδικημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 1 της παρούσας σύμβασης, στην επικράτεια ή σε βάρος υπηκόου του εν λόγω συμβαλλόμενου μέρους·
 - β. σε περίπτωση που το αδίκημα στρεφόταν προς ή είχε ως αποτέλεσμα τη διάπραξη ενός εκ των αδικημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 1 της παρούσας σύμβασης σε βάρος κρατικών ή κυβερνητικών εγκαταστάσεων του εν λόγω συμβαλλόμενου μέρους στο εξωτερικό, συμπεριλαμβανομένων διπλωματικών ή προξενικών εγκαταστάσεων του εν λόγω μέρους·
 - γ. σε περίπτωση που το αδίκημα στρεφόταν προς ή είχε ως αποτέλεσμα τη διάπραξη ενός εκ των αδικημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 1 της παρούσας σύμβασης, σε μια προσπάθεια να υποχρεωθεί το εν λόγω μέρος να εκτελέσει ή να απόσχει από την εκτέλεση μιας πράξης·
 - δ. σε περίπτωση που το αδίκημα διαπράττεται από άπατρι ο οποίος έχει τη συνήθη διαμονή του στο έδαφος του εν λόγω μέρους·
 - ε. σε περίπτωση που το αδίκημα διαπράττεται σε αεροσκάφος που χρησιμοποιείται από την κυβέρνηση του εν λόγω μέρους.
3. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να θεμελιώσει τη δικαιοδοσία του επί των αδικημάτων που ορίζονται στην παρούσα σύμβαση σε περίπτωση που ο εικαζόμενος αυτουργός βρίσκεται στο έδαφός του και δεν τον εκδίδει σε μέρος του οποίου η δικαιοδοσία στηρίζεται σε κανόνες δικαιοδοσίας που υφίστανται εξίσου στη νομοθεσία του μέρους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.
4. Η παρούσα σύμβαση δεν αποκλείει την άσκηση ποινικής δικαιοδοσίας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
5. Όταν περισσότερα του ενός συμβαλλόμενα μέρη διεκδικούν τη δικαιοδοσία για εικαζόμενο αδίκημα που αναφέρεται στην παρούσα σύμβαση, τα συμβαλλόμενα μέρη προβαίνουν, κατά περίπτωση, σε διαβουλεύσεις μεταξύ τους προκειμένου να προσδιορίσουν την πλέον κατάλληλη δικαιοδοσία για τους σκοπούς της δίωξης.

Άρθρο 15 – Καθήκον διερεύνησης

1. Αφού πληροφορηθεί ότι φυσικό πρόσωπο το οποίο έχει διαπράξει ή φέρεται να έχει διαπράξει αδίκημα που προβλέπεται στην παρούσα σύμβαση ενδέχεται να βρίσκεται στην επικράτειά του, το οικείο συμβαλλόμενο μέρος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο προκειμένου να διερευνήσει τα πραγματικά περιστατικά που περιέχονται στις πληροφορίες.
2. Κατόπιν, εφόσον κρίνει ότι οι περιστάσεις το δικαιολογούν, το συμβαλλόμενο μέρος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο δράστης ή ο φερόμενος ως δράστης λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία ώστε να διασφαλίσει την παρουσία του προσώπου αυτού για τους σκοπούς της δίωξης ή της έκδοσης.
3. Κάθε πρόσωπο για το οποίο λαμβάνονται τα μέτρα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 δικαιούται:
 - α. να επικοινωνήσει άμεσα με τον πλησιέστερο κατάλληλο εκπρόσωπο του κράτους του οποίου είναι υπήκοος ή του κράτους το οποίο νομιμοποιείται άλλως να προστατεύει τα δικαιώματα του εν λόγω προσώπου ή, εάν είναι άπατρις, του κράτους στο έδαφος του οποίου διαμένει συνήθως το εν λόγω πρόσωπο·
 - β. να τον επισκεφθεί εκπρόσωπος του εν λόγω κράτους·
 - γ. να ενημερωθεί για τα δικαιώματα των εν λόγω προσώπων που προβλέπονται στα στοιχεία α) και β).
4. Τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 ασκούνται σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις του συμβαλλόμενου μέρους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο δράστης ή ο φερόμενος ως δράστης, υπό την προϋπόθεση ότι με τις εν λόγω νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις διαφυλάσσονται πλήρως οι σκοποί για τους οποίους προορίζονται τα δικαιώματα που παρέχονται δυνάμει της παραγράφου 3.
5. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 δεν θίγουν το δικαίωμα κάθε συμβαλλόμενου μέρους που διεκδικεί δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και παράγραφος 2 στοιχείο δ), να καλέσει τη Διεθνή Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού να επικοινωνήσει και να επισκεφθεί τον φερόμενο ως δράστη.

Άρθρο 16 – Μη εφαρμογή της σύμβασης

Η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται σε περίπτωση που οποιαδήποτε από τα αδικήματα που καθορίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 7 και 9 διαπράττεται εντός ενός μόνο κράτους μέλους, ο φερόμενος ως δράστης είναι υπήκοος του εν λόγω κράτους μέλους και βρίσκεται στο έδαφος του εν λόγω κράτους, και κανένα άλλο κράτος δεν έχει έρεισμα, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 ή 2 της παρούσας σύμβασης, να ασκήσει δικαιοδοσία· εξυπακούεται ότι οι διατάξεις των άρθρων 17 και 20 έως 22 της παρούσας σύμβασης, κατά περίπτωση, εφαρμόζονται σε αυτές τις περιπτώσεις.

Άρθρο 17 – Διεθνής συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις

1. Τα μέρη παρέχουν αμοιβαίως τη μεγαλύτερη δυνατή συνδρομή σχετικά με ποινικές έρευνες ή ποινικές διαδικασίες και διαδικασίες έκδοσης για τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 5 έως 7 και 9 της παρούσας σύμβασης, η συνδρομή δε αυτή περιλαμβάνει την παροχή των αποδεικτικών στοιχείων που βρίσκονται στην κατοχή τους και που είναι απαραίτητα για τη διαδικασία.

2. Τα μέρη εκτελούν τις υποχρεώσεις τους δυνάμει της παραγράφου 1 σύμφωνα με οποιεσδήποτε συνθήκες ή άλλες συμφωνίες ενδέχεται να υφίστανται μεταξύ τους για την αμοιβαία νομική συνδρομή. Ελλείνει τέτοιων συνθηκών ή συμφωνιών, τα μέρη παρέχουν αμοιβαίως συνδρομή σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία.
3. Τα μέρη συνεργάζονται μεταξύ τους στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό δυνάμει των σχετικών νόμων, συνθηκών, συμφωνιών και διακανονισμών του συμβαλλόμενου μέρους που είναι ο αποδέκτης αίτησης σε σχέση με ποινικές έρευνες ή διαδικασίες όσον αφορά τα αδικήματα για τα οποία μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη νομική οντότητα στο συμβαλλόμενο μέρος που υποβάλλει την αίτηση, σύμφωνα με το άρθρο 10 της παρούσας σύμβασης.
4. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να εξετάσει τη θέσπιση συμπληρωματικών μηχανισμών για την ανταλλαγή με άλλα συμβαλλόμενα μέρη πληροφοριών ή αποδεικτικών στοιχείων που απαιτούνται για τη θεμελίωση ποινικής, αστικής ή διοικητικής ευθύνης δυνάμει του άρθρου 10.

Άρθρο 18 – Έκδοση ή δίωξη

1. Το συμβαλλόμενο μέρος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ο φερόμενος ως δράστης, όταν έχει δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 14, εφόσον δεν εκδώσει το εν λόγω πρόσωπο, υποχρεούται, χωρίς οποιαδήποτε εξαίρεση και ανεξάρτητα από το αν το αδίκημα διεπράχθη στο έδαφός του ή όχι, να παραπέμψει την υπόθεση χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση στις αρμόδιες αρχές του για άσκηση δίωξης, μέσω διαδικασιών σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω μέρους. Οι εν λόγω αρχές εκδίδουν την απόφασή τους κατά τον ίδιο τρόπο όπως και για κάθε άλλο αδίκημα σοβαρής φύσεως σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω μέρους.
2. Όταν επιτρέπεται σε ένα συμβαλλόμενο μέρος βάσει του εθνικού δικαίου του να εκδώσει ή να παραδώσει με άλλον τρόπο έναν υπήκοό του μόνο υπό την προϋπόθεση ότι το εν λόγω πρόσωπο θα επιστραφεί στη χώρα του για να εκτίσει την ποινή που του επιβάλλεται ως αποτέλεσμα της δίκης ή διαδικασιών για τις οποίες ζητήθηκε η έκδοση ή η παράδοση του εν λόγω προσώπου και τα δύο μέρη συμφωνούν με αυτήν την επιλογή και τους άλλους όρους που κρίνουν ενδεχομένως απαραίτητους, η εν λόγω υπό όρους έκδοση ή παράδοση είναι επαρκής για την τήρηση της υποχρέωσης που ορίζεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 19 – Έκδοση

1. Τα αδικήματα που ορίζονται στα άρθρα 5 έως 7 και 9 της παρούσας σύμβασης, θεωρείται ότι περιλαμβάνονται ως αδικήματα που επισύρουν την έκδοση σε κάθε συμφωνία έκδοσης μεταξύ οποιωνδήποτε από τα συμβαλλόμενα μέρη πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης. Τα μέρη δεσμεύονται να περιλαμβάνουν αυτά τα αδικήματα ως αδικήματα υποκείμενα σε έκδοση σε κάθε συμφωνία έκδοσης που πρόκειται να συνάψουν στη συνέχεια μεταξύ τους.
2. Όταν ένα συμβαλλόμενο μέρος, το οποίο θέτει ως προϋπόθεση για την έκδοση προσώπου την ύπαρξη συμφωνίας, λαμβάνει αίτηση έκδοσης από άλλο συμβαλλόμενο μέρος με το οποίο δεν έχει συνάψει συμφωνία έκδοσης, το μέρος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση μπορεί, εάν το αποφασίσει, να θεωρεί την παρούσα σύμβαση νομική βάση για την έκδοση όσον αφορά τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 5 έως 7 και 9 της παρούσας σύμβασης. Η έκδοση υπόκειται στους άλλους όρους που προβλέπονται από το δίκαιο του μέρους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

3. Τα μέρη τα οποία δεν θέτουν ως προϋπόθεση για έκδοση την ύπαρξη συμφωνίας αναγνωρίζουν τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 5 έως 7 και 9 της παρούσας σύμβασης ως αδικήματα που επισύρουν έκδοση μεταξύ τους, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει η νομοθεσία του μέρους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.
4. Κατά περίπτωση, τα αδικήματα που ορίζονται στα άρθρα 5 έως 7 και 9 της παρούσας σύμβασης, αντιμετωπίζονται για τους σκοπούς της έκδοσης μεταξύ των μερών ως εάν είχαν διαπραχθεί όχι μόνο στον τόπο στον οποίο έλαβαν χώρα, αλλά και στο έδαφος των μερών που έχουν θεμελιωμένη δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 14.
5. Οι διατάξεις όλων των συμφωνιών έκδοσης και εκείνων που συνήφθησαν μεταξύ των μερών όσον αφορά τα αδικήματα που ορίζονται στα άρθρα 5 έως 7 και 9 της παρούσας σύμβασης, θεωρείται ότι τροποποιούνται στις σχέσεις μεταξύ των μερών στο βαθμό που αυτές είναι ασυμβίβαστες με την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 20 – Αποκλεισμός της ρήτρας πολιτικής εξαιρέσης

1. Κανένα από τα αδικήματα που αναφέρονται στα άρθρα 5 έως 7 και 9 της παρούσας σύμβασης δεν πρέπει να θεωρηθεί, για τους σκοπούς της έκδοσης ή της αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, πολιτικό αδίκημα, αδίκημα συνδεδεμένο με πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα εμφορούμενο από πολιτικά κίνητρα. Κατά συνέπεια, μια αίτηση έκδοσης ή αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής βασιζόμενη σε ένα τέτοιο αδίκημα δεν μπορεί να απορριφθεί για τον λόγο και μόνο ότι αφορά πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα συνδεδεμένο με πολιτικό αδίκημα ή αδίκημα εμφορούμενο από πολιτικά κίνητρα.
2. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 19 έως 23 της Σύμβασης της Βιέννης για το Δίκαιο των Συνθηκών, της 23ης Μαΐου 1969, επί των λοιπών άρθρων της παρούσας σύμβασης, κάθε κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, τη στιγμή της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης της σύμβασης ή προσχώρησης σε αυτή, να δηλώσει ότι επιφυλάσσεται του δικαιώματος να μην εφαρμόσει την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, στο μέτρο που αφορά την έκδοση για αδίκημα που ορίζεται στην παρούσα σύμβαση. Το συμβαλλόμενο μέρος δεσμεύεται να εφαρμόσει αυτήν την επιφύλαξη κατά περίπτωση, με δεόντως αιτιολογημένη απόφαση.
3. Κάθε μέρος δύναται να ανακαλέσει, εν όλω ή εν μέρει, επιφύλαξη που έχει διατυπώσει σύμφωνα με την παράγραφο 2, με δήλωση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, η οποία αρχίζει να ισχύει από την ημερομηνία παραλαβής της.
4. Ένα συμβαλλόμενο μέρος το οποίο διατύπωσε επιφύλαξη σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου δεν μπορεί να αξιώνει την εφαρμογή της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου από οποιοδήποτε άλλο συμβαλλόμενο μέρος· ωστόσο, εάν η επιφύλαξή του έχει διατυπωθεί μερικώς ή υπό προϋποθέσεις, μπορεί να απαιτήσει την εφαρμογή του παρόντος άρθρου κατά το μέτρο που το ίδιο το έχει αποδεχθεί.
5. Η επιφύλαξη ισχύει για περίοδο τριών ετών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης έναντι του σχετικού συμβαλλόμενου μέρους. Ωστόσο, η επιφύλαξη μπορεί να ανανεωθεί για περιόδους της ίδιας διάρκειας.

6. Δώδεκα μήνες πριν από την ημερομηνία λήξης της ισχύος της επιφύλαξης, ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί τη λήξη ισχύος στον ενδιαφερόμενο. Το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της, το συμβαλλόμενο μέρος ενημερώνει τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης ότι διατηρεί, τροποποιεί ή άρει την επιφύλαξή του. Όταν ένα συμβαλλόμενο μέρος κοινοποιήσει στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης ότι διατηρεί την επιφύλαξή του, παρέχει εξηγήσεις ως προς τους λόγους που δικαιολογούν τη διατήρηση. Ελλείψει κοινοποίησης από το ενδιαφερόμενο μέρος, ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης ενημερώνει το εν λόγω μέρος ότι η επιφύλαξή του θεωρείται ότι έχει παραταθεί αυτομάτως για περίοδο έξι μηνών. Μη τήρηση, από το ενδιαφερόμενο μέρος, της πρόθεσής του να διατηρήσει ή να τροποποιήσει την επιφύλαξή του πριν από τη λήξη της εν λόγω προθεσμίας συνεπάγεται τη λήξη ισχύος της επιφύλαξης.
7. Σε περίπτωση που ένα μέρος δεν εκδώσει άτομο σε εφαρμογή αυτής της επιφύλαξης, αφού λάβει αίτηση έκδοσης από άλλο μέρος, πρέπει να υποβάλει την υπόθεση, χωρίς οποιαδήποτε εξαίρεση και χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, στις αρμόδιες αρχές του για την άσκηση δίωξης, εκτός εάν το αιτούν μέρος και το μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση συμφωνήσουν διαφορετικά. Οι αρμόδιες αρχές, για τους σκοπούς της δίωξης στο μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση, εκδίδουν την απόφασή τους κατά τον ίδιο τρόπο όπως και για κάθε άλλο αδίκημα σοβαρής φύσεως σύμφωνα με τη νομοθεσία του εν λόγω μέρους. Το μέρος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση κοινοποιεί, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, την τελική έκβαση της διαδικασίας στο αιτούν συμβαλλόμενο μέρος και στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος την κοινοποιεί στη διαβούλευση των συμβαλλομένων μερών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 30.
8. Η απόφαση απόρριψης της αίτησης έκδοσης με βάση την εν λόγω επιφύλαξη διαβιβάζεται αμέσως στο αιτούν συμβαλλόμενο μέρος. Αν εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος δεν εκδοθεί δικαστική απόφαση επί της ουσίας στο συμβαλλόμενο μέρος στο οποίο απευθύνεται η αίτηση σύμφωνα με την παράγραφο 7, το αιτούν συμβαλλόμενο μέρος μπορεί να ανακοινώσει το γεγονός αυτό στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο οποίος υποβάλλει το θέμα στη διαβούλευση των συμβαλλομένων μερών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 30. Η διαβούλευση αυτή εξετάζει το θέμα και διατυπώνει γνώμη σχετικά με το αν η απόρριψη συμμορφώνεται με τη σύμβαση και την υποβάλλει στην Επιτροπή Υπουργών με σκοπό την έκδοση σχετικής δήλωσης. Κατά την εκτέλεση των καθηκόντων της δυνάμει της παρούσας παραγράφου, η Επιτροπή Υπουργών συνέρχεται υπό τη σύνθεσή της που περιορίζεται στα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 21 – Ρήτρα περί διακρίσεων

1. Καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν ερμηνεύεται κατά τρόπο που να επιβάλλει υποχρέωση έκδοσης ή παροχής αμοιβαίας δικαστικής συνδρομής, εάν ο αποδέκτης της αίτησης έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι η αίτηση έκδοσης για αδικήματα που ορίζονται στα άρθρα 5 έως 7 και 9 ή για αμοιβαία νομική συνδρομή σε σχέση με τα εν λόγω αδικήματα έχει υποβληθεί με σκοπό τη δίωξη ή την τιμωρία προσώπου λόγω φυλής, θρησκείας, ιθαγένειας, εθνικής καταγωγής ή πολιτικών πεποιθήσεων ή ότι η ικανοποίηση της αίτησης θα μπορούσε να προκαλέσει ζημία στο εν λόγω πρόσωπο για οποιονδήποτε από αυτούς τους λόγους.

2. Καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν ερμηνεύεται κατά τρόπο που να επιβάλλει υποχρέωση έκδοσης εάν το πρόσωπο το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της αίτησης έκδοσης ενδέχεται να υποστεί βασανιστήρια ή απάνθρωπη και εξευτελιστική μεταχείριση ή τιμωρία.
3. Καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν ερμηνεύεται είτε κατά τρόπο που να επιβάλλει υποχρέωση έκδοσης εάν στο πρόσωπο το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της αίτησης έκδοσης ενδέχεται να επιβληθεί θανατική ποινή ή, εάν το δίκαιο του μέρους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση δεν επιτρέπει την ισόβια κάθειρξη, σε ισόβια κάθειρξη χωρίς δυνατότητα αποφυλάκισης, εκτός εάν, σύμφωνα με τις εφαρμοστέες συμφωνίες έκδοσης, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση έχει την υποχρέωση να προβεί στην έκδοση, εφόσον το αιτούν μέρος παρέχει διαβεβαίωση την οποία το μέρος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση θεωρεί επαρκή ως προς το ότι δεν θα επιβληθεί θανατική ποινή ή, εάν επιβληθεί, ότι αυτή δεν θα εκτελεστεί ή ότι στο εν λόγω πρόσωπο δεν θα επιβληθεί ισόβια κάθειρξη χωρίς δυνατότητα αποφυλάκισης.

Άρθρο 22 – Αυθόρμητη παροχή πληροφοριών

1. Με την επιφύλαξη των δικών τους ερευνών ή διαδικασιών, οι αρμόδιες αρχές συμβαλλόμενου μέρους μπορούν, χωρίς προηγούμενο αίτημα, να διαβιβάσουν στις αρμόδιες αρχές άλλου συμβαλλομένου μέρους πληροφορίες ληφθείσες στο πλαίσιο των δικών τους ερευνών, όταν κρίνουν ότι η αποκάλυψη των πληροφοριών αυτών ενδέχεται να βοηθήσει το μέρος που τις λαμβάνει κατά την έναρξη ή τη διεξαγωγή ερευνών ή διαδικασιών, ή ενδέχεται να οδηγήσει σε αίτημα από το εν λόγω μέρος δυνάμει της παρούσας σύμβασης.
2. Το μέρος που παρέχει τις πληροφορίες μπορεί, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, να εξαρτήσει από όρους τη χρήση αυτών των πληροφοριών από το μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες.
3. Το μέρος που λαμβάνει τις πληροφορίες δεσμεύεται από τους όρους αυτούς.
4. Ωστόσο, κάθε μέρος μπορεί, οποτεδήποτε, με δήλωση που απευθύνεται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να δηλώσει ότι επιφυλάσσεται του δικαιώματος να μη δεσμεύεται από τους όρους που επιβάλλονται από το μέρος που παρέχει τις πληροφορίες, σύμφωνα με την παράγραφο 2 ανωτέρω, εκτός εάν λάβει προηγούμενη ανακοίνωση για τη φύση των πληροφοριών που θα παρασχεθούν και συμφωνεί με τη διαβίβασή τους.

Άρθρο 23 – Υπογραφή και έναρξη ισχύος

1. Η παρούσα σύμβαση είναι ανοικτή για υπογραφή από τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, την Ευρωπαϊκή Κοινότητα και κράτη μη μέλη που συμμετείχαν στην κατάρτισή της.
2. Η παρούσα σύμβαση υπόκειται σε κύρωση, αποδοχή ή έγκριση. Οι πράξεις κύρωσης, αποδοχής ή έγκρισης κατατίθενται στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
3. Η παρούσα σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της εκπνοής τρίμηνης περιόδου από την ημερομηνία κατά την οποία έξι υπογράφωντες, συμπεριλαμβανομένων τουλάχιστον τεσσάρων κρατών μελών του Συμβουλίου της

Ευρώπης, θα έχουν εκφράσει τη συναίνεσή τους να δεσμεύονται από τη σύμβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2.

4. Σε ό,τι αφορά κάθε υπογράφων μέρος που θα έχει εκφράσει σε μεταγενέστερο χρόνο τη συναίνεσή του να δεσμευτεί από τη σύμβαση, αυτή θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της εκπνοής τρίμηνης περιόδου από την ημερομηνία που θα έχει εκφραστεί η συναίνεση για δέσμευση από τη σύμβαση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2.

Άρθρο 24 – Προσχώρηση στη σύμβαση

1. Μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας σύμβασης, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, μετά από διαβούλευση και εξασφάλιση της ομόφωνης συγκατάθεσης των μερών της σύμβασης, δύναται να καλέσει οποιοδήποτε κράτος, το οποίο δεν είναι μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης και δεν μετείχε στην κατάρτισή της, να προσχωρήσει στην παρούσα σύμβαση. Η σχετική απόφαση λαμβάνεται από την πλειοψηφία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 20 στοιχείο δ του καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης και με ομόφωνη ψήφο των εκπροσώπων των μερών που έχουν δικαίωμα να μετέχουν στην Επιτροπή Υπουργών.
2. Σε ό,τι αφορά κάθε κράτος που προσχωρεί στη σύμβαση δυνάμει της παραγράφου 1 ανωτέρω, η σύμβαση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της εκπνοής τρίμηνης περιόδου από την ημερομηνία κατάθεσης του εγγράφου προσχώρησης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Άρθρο 25 – Εδαφική εφαρμογή

1. Κάθε κράτος ή η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δύναται, τη στιγμή της υπογραφής ή της κατάθεσης του εγγράφου επικύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης, να ορίσει το ή τα εδάφη στα οποία θα εφαρμόζεται η παρούσα σύμβαση.
2. Κάθε μέρος δύναται, σε οποιοδήποτε μεταγενέστερο χρόνο και με δήλωση απευθυνόμενη στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, να επεκτείνει την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης σε οποιοδήποτε άλλο έδαφος οριζόμενο στην εν λόγω δήλωση. Όσον αφορά ένα τέτοιο έδαφος, η σύμβαση τίθεται σε ισχύ την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της εκπνοής τρίμηνης περιόδου από την ημερομηνία παραλαβής της δήλωσης από τον Γενικό Γραμματέα.
3. Κάθε δήλωση που υποβάλλεται σύμφωνα με τις δύο προηγούμενες παραγράφους μπορεί, όσον αφορά οποιοδήποτε έδαφος αναφέρεται στην εν λόγω δήλωση, να ανακληθεί μέσω ειδοποίησης απευθυνόμενης στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η ανάκληση αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της εκπνοής τρίμηνης περιόδου από την ημερομηνία παραλαβής της ειδοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 26 – Αποτελέσματα της σύμβασης

1. Η παρούσα σύμβαση συμπληρώνει ισχύουσες πολυμερείς ή διμερείς συνθήκες ή συμφωνίες μεταξύ των μερών, συμπεριλαμβανομένων των διατάξεων των ακόλουθων συνθηκών του Συμβουλίου της Ευρώπης:

- Ευρωπαϊκή Σύμβαση περί εκδόσεως η οποία άνοιξε προς υπογραφή, στο Παρίσι, στις 13 Δεκεμβρίου 1957 (ETS αριθ. 24)·
 - Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων η οποία άνοιξε προς υπογραφή, στο Στρασβούργο, στις 20 Απριλίου 1959 (ETS αριθ. 30)·
 - Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την καταστολή της τρομοκρατίας η οποία άνοιξε προς υπογραφή, στο Στρασβούργο, στις 27 Ιανουαρίου 1977 (ETS αριθ. 90)·
 - Πρόσθετο πρωτόκολλο στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων το οποίο άνοιξε προς υπογραφή, στο Στρασβούργο, στις 17 Μαρτίου 1978 (ETS αριθ. 99)·
 - Δεύτερο πρόσθετο πρωτόκολλο στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την αμοιβαία δικαστική συνδρομή επί ποινικών υποθέσεων το οποίο άνοιξε προς υπογραφή, στο Στρασβούργο, στις 8 Νοεμβρίου 2001 (ETS αριθ. 182)·
 - Πρωτόκολλο για την τροποποίηση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την καταστολή της τρομοκρατίας το οποίο άνοιξε προς υπογραφή, στο Στρασβούργο, στις 15 Μαΐου 2003 (ETS αριθ. 190)·
2. Αν δύο ή περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη έχουν ήδη συνάψει συμφωνία ή συνθήκη για τα θέματα που ρυθμίζει η παρούσα σύμβαση ή έχουν συνάψει άλλου είδους σχέσεις σχετικά με τα θέματα αυτά, ή ενδέχεται να το πράξουν στο μέλλον, έχουν επίσης το δικαίωμα να εφαρμόζουν την εν λόγω συμφωνία ή συνθήκη ή να ρυθμίζουν τις σχέσεις αυτές ανάλογα. Ωστόσο, όταν τα συμβαλλόμενα μέρη συνάπτουν σχέσεις όσον αφορά τα θέματα που ρυθμίζει η παρούσα σύμβαση διαφορετικές από αυτές που ρυθμίζονται στη σύμβαση, οφείλουν να το πράττουν κατά τρόπο συμβατό με τους στόχους και τις αρχές της σύμβασης.
 3. Τα μέρη της Σύμβασης που είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης εφαρμόζουν, στις αμοιβαίες σχέσεις τους, τους κοινοτικούς κανόνες και τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στον βαθμό που υπάρχουν κοινοτικοί κανόνες ή κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι οποίοι διέπουν το συγκεκριμένο ζήτημα και ισχύουν στην προκειμένη περίπτωση, με την επιφύλαξη του στόχου και του σκοπού της παρούσας σύμβασης, καθώς και με την επιφύλαξη της πλήρους εφαρμογής της μαζί με τα λοιπά μέρη.
 4. Καμία διάταξη της παρούσας σύμβασης δεν επηρεάζει άλλα δικαιώματα, υποχρεώσεις και ευθύνες μέρους και προσώπων σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, συμπεριλαμβανομένου του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.
 5. Οι δραστηριότητες των ενόπλων δυνάμεων κατά τη διάρκεια ένοπλων συγκρούσεων, όπως αυτοί οι όροι ερμηνεύονται βάσει του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου, οι οποίες διέπονται από το εν λόγω δίκαιο, δεν διέπονται από την παρούσα σύμβαση, και οι δραστηριότητες που αναλαμβάνονται από τις ένοπλες δυνάμεις ενός μέρους κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων τους, εφόσον διέπονται από άλλους κανόνες του διεθνούς δικαίου, δεν διέπονται από την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 27 – Τροποποιήσεις της σύμβασης

1. Τροποποιήσεις της παρούσας σύμβασης μπορούν να προταθούν από κάθε μέρος, από την Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης ή στο πλαίσιο της διαβούλευσης των συμβαλλομένων μερών.

2. Κάθε πρόταση για τροποποίηση γνωστοποιείται από τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης στα μέρη.
3. Επιπλέον, κάθε τροποποίηση που προτείνεται από μέρος ή από την Επιτροπή Υπουργών κοινοποιείται στη διαβούλευση των συμβαλλομένων μερών, η οποία υποβάλλει στην Επιτροπή Υπουργών την γνώμη της σχετικά με την προτεινόμενη τροποποίηση.
4. Η Επιτροπή Υπουργών εξετάζει την προτεινόμενη τροποποίηση και κάθε γνώμη υποβληθείσα από τη διαβούλευση των συμβαλλομένων μερών και δύναται να εγκρίνει την τροποποίηση.
5. Το κείμενο κάθε τροποποίησης που εγκρίνεται από την Επιτροπή Υπουργών σύμφωνα με την παράγραφο 4 διαβιβάζεται στα συμβαλλόμενα μέρη για αποδοχή.
6. Κάθε τροποποίηση που εγκρίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 4 τίθεται σε ισχύ την τριακοστή ημέρα αφότου όλα τα μέρη ειδοποιήσουν τον Γενικό Γραμματέα ότι την έχουν αποδεχθεί.

Άρθρο 28 – Αναθεώρηση του προσαρτήματος

1. Για την επικαιροποίηση του καταλόγου των συνθηκών στο προσάρτημα, μπορούν να προταθούν τροποποιήσεις από κάθε συμβαλλόμενο μέρος ή από την Επιτροπή Υπουργών. Αυτές οι προτάσεις τροποποιήσεων αφορούν μόνο παγκόσμιες συνθήκες συναφθείσες στο πλαίσιο του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, οι οποίες αφορούν ειδικά τη διεθνή τρομοκρατία και έχουν τεθεί σε ισχύ. Οι προτάσεις γνωστοποιούνται από τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης στα μέρη.
2. Αφού ζητήσει τη γνώμη των τρίτων μερών, η Επιτροπή Υπουργών δύναται να εγκρίνει την προτεινόμενη τροποποίηση με την πλειοψηφία που προβλέπει το άρθρο 20 στοιχείο δ του καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η τροποποίηση αρχίζει να ισχύει μετά τη λήξη της προθεσμίας ενός έτους από την ημερομηνία της διαβίβασής της στα μέρη. Κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, κάθε μέρος μπορεί να κοινοποιήσει στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης τυχόν αντιρρήσεις για την έναρξη ισχύος της τροποποίησης σε σχέση με το εν λόγω μέρος.
3. Εάν το ένα τρίτο από τα μέρη κοινοποιήσει στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης ένσταση κατά της έναρξης ισχύος της τροποποίησης, η τροποποίηση δεν τίθεται σε ισχύ.
4. Εάν λιγότερο από το ένα τρίτο των μερών κοινοποιήσει ένσταση, η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ για τα συμβαλλόμενα μέρη που δεν έχουν κοινοποιήσει αντιρρήσεις.
5. Εφόσον μια τροποποίηση έχει αρχίσει να ισχύει σύμφωνα με την παράγραφο 2 και συμβαλλόμενο μέρος έχει κοινοποιήσει ένσταση, η τροποποίηση τίθεται σε ισχύ για το οικείο συμβαλλόμενο μέρος την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί την ημερομηνία κατά την οποία το μέρος κοινοποιεί στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης την αποδοχή της.

Άρθρο 29 – Διευθέτηση διαφορών

Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ των μερών ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης, τα μέρη επιδιώκουν επίλυση της διαφοράς με διαπραγματεύση ή με

κάθε άλλο ειρηνικό μέσο της επιλογής τους, περιλαμβανομένης της παραπομπής της διαφοράς σε διαιτητικό δικαστήριο, οι αποφάσεις του οποίου είναι δεσμευτικές για τα μέρη της διαφοράς, ή στο Διεθνές Δικαστήριο, όπως έχει συμφωνηθεί από τα ενδιαφερόμενα μέρη.

Άρθρο 30 – Διαβούλευση με τα μέρη

1. Τα συμβαλλόμενα μέρη διενεργούν τακτικές διαβουλεύσεις με στόχο:
 - α. την υποβολή προτάσεων για τη διευκόλυνση ή τη βελτίωση της αποτελεσματικής χρήσης και εφαρμογής της παρούσας σύμβασης, συμπεριλαμβανομένου του εντοπισμού τυχόν προβλημάτων και των αποτελεσμάτων κάθε δήλωσης που γίνεται σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση·
 - β. τη διατύπωση της γνώμης τους σχετικά με τη συμμόρφωση της απόρριψης έκδοσης που τους έχει υποβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 8·
 - γ. την υποβολή προτάσεων για την τροποποίηση της παρούσας σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 27·
 - δ. τη διατύπωση της γνώμης τους σχετικά με κάθε πρόταση τροποποίησης της παρούσας σύμβασης η οποία τους έχει υποβληθεί σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 3·
 - ε. τη διατύπωση γνώμης για οποιοδήποτε θέμα αφορά την εφαρμογή της παρούσας σύμβασης και τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με σημαντικές νομικές, πολιτικές ή τεχνολογικές εξελίξεις.
2. Η διαβούλευση των μερών συγκαλείται από τον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης, όποτε το κρίνει αναγκαίο και, σε κάθε περίπτωση, όταν η πλειοψηφία των μερών ή της Επιτροπής Υπουργών ζητήσει τη σύγκλησή της.
3. Τα μέρη επικουρούνται από τη Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρώπης κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους δυνάμει του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 31 – Καταγγελία

1. Κάθε συμβαλλόμενο μέρος δύναται, ανά πάσα χρονική στιγμή, να καταγγείλει την παρούσα σύμβαση απευθύνοντας σχετική γνωστοποίηση στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Η καταγγελία αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μηνός που έπεται της εκπνοής τρίμηνης περιόδου από την ημερομηνία παραλαβής της γνωστοποίησης από τον Γενικό Γραμματέα.

Άρθρο 32 – Γνωστοποίηση

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης γνωστοποιεί στα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, στα τρίτα κράτη που έχουν συμμετάσχει στην κατάρτιση της παρούσας σύμβασης, καθώς και σε κάθε κράτος το οποίο έχει προσχωρήσει ή έχει προσκληθεί να προσχωρήσει στην παρούσα σύμβαση:

- α. κάθε υπογραφή·
- β. κάθε κατάθεση πράξης κύρωσης, αποδοχής, έγκρισης ή προσχώρησης·

- γ. κάθε ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας σύμβασης σύμφωνα με το άρθρο 23·
- δ. κάθε δήλωση δυνάμει του άρθρου 1 παράγραφος 2, του άρθρου 22 παράγραφος 4, και του άρθρου 25·
- ε. κάθε άλλη πράξη, γνωστοποίηση ή κοινοποίηση που άπτεται της παρούσας σύμβασης.

Σε πιστοποίηση των οποίων οι υπογράφωντες, όντας νόμιμα εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα σύμβαση.

Συντάχθηκε στη Βαρσοβία, την 16η Μαΐου 2005, στην αγγλική και γαλλική γλώσσα, με αμφοτέρωτα τα κείμενα να είναι εξίσου αυθεντικά, σε ένα και μόνο αντίγραφο το οποίο θα κατατεθεί στο αρχείο του Συμβουλίου της Ευρώπης. Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρώπης διαβιβάζει κυρωμένο αντίγραφο σε καθένα από τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, στα τρίτα κράτη που συμμετείχαν στην κατάρτιση της παρούσας σύμβασης, και σε κάθε κράτος το οποίο έχει κληθεί να προσχωρήσει σε αυτήν.

Προσάρτημα

1. Σύμβαση για την καταστολή της παράνομης κατάληψης αεροσκαφών, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 16 Δεκεμβρίου 1970·
2. Σύμβαση για την καταστολή παράνομων πράξεων κατά της ασφάλειας της πολιτικής αεροπορίας, που συνάφθηκε στο Μόντρεαλ στις 23 Σεπτεμβρίου 1971·
3. Σύμβαση για την πρόληψη και την τιμωρία εγκλημάτων που στρέφονται κατά των διεθνώς προστατευομένων προσώπων συμπεριλαμβανομένων και των διπλωματικών αντιπροσώπων, που εγκρίθηκε στη Νέα Υόρκη στις 14 Δεκεμβρίου 1973·
4. Διεθνής Σύμβαση κατά της σύλληψης ομήρων, που εγκρίθηκε στη Νέα Υόρκη στις 17 Δεκεμβρίου 1979·
5. Σύμβαση για τη φυσική προστασία του πυρηνικού υλικού, που εγκρίθηκε στη Βιέννη στις 3 Μαρτίου 1980·
6. Πρωτόκολλο για την καταστολή παράνομων πράξεων βίας σε αερολιμένες που εξυπηρετούν τη διεθνή πολιτική αεροπορία, που υπογράφηκε στο Μόντρεαλ στις 24 Φεβρουαρίου 1988·
7. Σύμβαση για την καταστολή των παράνομων πράξεων κατά της ασφάλειας της ναυσιπλοΐας, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 10 Μαρτίου 1988·
8. Πρωτόκολλο για την καταστολή παράνομων πράξεων κατά της ασφάλειας των σταθερών εγκαταστάσεων στην υφαλοκρηπίδα, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 10 Μαρτίου 1988·
9. Διεθνής Σύμβαση για την καταστολή τρομοκρατικών βομβιστικών επιθέσεων, που εγκρίθηκε στη Νέα Υόρκη στις 15 Δεκεμβρίου 1997·
10. Διεθνής Σύμβαση για την καταστολή της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας, που εγκρίθηκε στη Νέα Υόρκη στις 9 Δεκεμβρίου 1999·

11. Διεθνής Σύμβαση για την εξάλειψη των πράξεων πυρηνικής τρομοκρατίας, που εγκρίθηκε στη Νέα Υόρκη στις 13 Απριλίου 2005¹.

¹ Τροποποίηση του προσαρτήματος που εγκρίθηκε από τους αντιπροσώπους των υπουργών κατά τη 1034η συνεδρίασή τους (11 Σεπτεμβρίου 2008, θέση 10.1) και τέθηκε σε ισχύ στις 13 Σεπτεμβρίου 2009, σύμφωνα με το άρθρο 28 της σύμβασης.